

Sentencja

Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie istnieniu systemu godziwej rekompensaty z tytułu kopii na użytek prywatny, który – podobnie jak system, którego dotyczy postępowanie główne – jest finansowany z budżetu państwa w sposób uniemożliwiający zagwarantowanie, że koszt tej godziwej rekompensaty będzie ponoszony przez użytkowników kopii sporządzonych na użytek prywatny.

(¹) Dz.U. C 7 z 12.1.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Sabine Hünnebeck/Finanzamt Krefeld

(Sprawa C-479/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE — Podatek od darowizn — Darowizna nieruchomości położonej na terytorium krajowym — Krajowe przepisy przewidujące kwotę wolną od podatku wyższą w przypadku rezydentów niż w przypadku nierezydentów — Istnienie systemu prawa wyboru, który umożliwia każdej osobie mającej miejsce zamieszkania w państwie członkowskim Unii skorzystanie z wyższej kwoty wolnej od podatku)

(2016/C 296/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sabine Hünnebeck

Strona pozwana: Finanzamt Krefeld

Sentencja

Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym w wypadku darowizn pomiędzy nierezydentami, przy braku szczególnego wniosku nabywcy, skorzystanie ze sposobu obliczania podatku z zastosowaniem obniżonej kwoty wolnej od podatku. Postanowienia te stoją również na przeszkodzie, w każdym razie, przepisom krajowym przewidującym, na wniosek tego nabywcy, skorzystanie ze sposobu obliczania podatku z zastosowaniem podwyższonej kwoty wolnej od podatku obowiązującej w wypadku darowizn, których stroną jest przynajmniej jeden rezydent, przy czym skorzystanie z tej możliwości przez niebędącego rezydentem nabywcę powoduje zsumowanie, dla celów obliczenia podatku należnego tytułem danej darowizny, wszystkich darowizn otrzymanych przez tego obdarowanego od tej samej osoby w okresie dziesięciu lat poprzedzających tę darowiznę i dziesięciu lat następujących po niej.

(¹) Dz.U. C 34 z 2.2.2015.